

9 Ιουνίου, 1993

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ /στές]

GHASSAN ELIAS SFEIR,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5497).

5 Ποινή — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου (1158 γραμμάρια σκευάσμα-
τος που περιείχε 59% ηρωίνη) κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6
(1)(2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρό-
πων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67/83
10 — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σχολό όπως προμη-
θεύσει αυτό σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6
(1)(3), 30 και 31 του Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε — Επιβολή
ποινής φυλάκισης οκτώ χρόνων στην δεύτερη κατηγορία και δια-
ταγή για κατάσχεση των ναρκωτικών — Επικυρώθηκε από το Εφε-
τείο.

Ποινή — Επιμέτρηση — Νομικές αρχές που διέπουν το θέμα της επι-
μέτρησης της ποινής.

15 Ο εφεσείων επέβαινε πλοίου με προορισμό τον Λίβανο που
έφθασε στο λιμάνι της Λάρινακας την 1ην Μαρτίου 1991. Κατά τον
διαβατηριακό έλεγχο φάνηκε ότι προορισμός του ήταν οι Ηνωμέ-
νες Πολιτείες. Οι τελωνειακές αρχές, που είχαν πληροφορίες που
αναφέρονταν ονομαστικά στον εφεσείοντα σχετικά με την μεταφο-
ρά ναρκωτικών από τον Λίβανο, τον έθεσαν υπό παρακολούθηση
μαζί με την Αστυνομία ανακόπτοντας το ταξί στο οποίο επέβαινε.
20 Στη συνέχεια ο εφεσείων οδηγήθηκε σε γραφείο που χρησιμοποιεί-
ται από το Τμήμα Ναρκωτικών της Αστυνομίας για διερεύνηση
υποθέσεων που σχετίζονται με ναρκωτικά. Εκεί εντοπίστηκαν τα
ναρκωτικά που βρισκόνταν σε βαλίτσα με διπλό πάτο. Ο εφεσείων
μετεφέρθη στο Τμήμα Ναρκωτικών της Αστυνομίας όπου σχίστηκε
25 η βαλίτσα και ανακαλύφθηκαν τα ναρκωτικά που βρισκόνταν σε
θήκη στο πάνω κάλυμμα της βαλίτσας μέσα σε δύο νάτυλον σακ-
κούλια. Παραδέχθηκε ενοχή και του επιβλήθηκε η πιο πάνω ποινή
φυλάκισης την οποία εφεσίβαλε σαν έκδηλα υπερβολική και επίσης
για άνιση μεταχείριση λόγω επιβολής χαμηλότερων ποινών για
διάπραξη παρόμοιων αδικημάτων.

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε

ότι δεν έγινε οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση του εφεσεύοντα καθότι ποινές επτά και οκτώ χρόνων για μεταφορά σκληρών ναρκωτικών, ηρωίνης, κοκαΐνης και άλλων, της κατηγορίας αυτής, είναι οι συνήθεις ποινές που επιβάλλονται από τα Δικαστήρια της Κύπρου και έχουν επικυρωθεί από το Εφετείο.

5

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ghassan Elias Sfeir ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 12/7/91 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεση 4162/91) στην κατηγορία (1) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77, όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 67/83 και (2) της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α του Μέρους Ι του πρώτου Πίνακα προς το σκοπό όπως προμηθεύσει τούτο σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε, και καταδικάστηκε από Καλλή Π.Ε.Δ., Σ. Νικολαΐδη Α.Ε.Δ., Πασχαλίδη Ε.Δ., σε ποινή φυλακίσεως οχτώ ετών στη δεύτερη κατηγορία και δεν επιβλήθηκε ποινή στην πρώτη κατηγορία.

10

15

20

Εφεσείων παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Α.Μ. Αγγελίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

25

Α. ΛΟΙΖΟΥ Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσεύων βρέθηκε ένοχος σε δύο κατηγορίες:

"1. Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακος κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1) (2), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 ως ετροποποιήθη με το Νόμο 67/83.

30

2. Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακος προς το σκοπό όπως προμηθεύσει τούτο εις έτερο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1) (3), 30 και 31 του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 ως

5 ετροποποιήθη με το Νόμο 67/83.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος τα δύο αυτά αδικήματα διαπράχθηκαν στη Λάρνακα την 1 Μαρτίου 1991 και το ελεγχόμενο φάρμακο, αντικείμενο των

10 κατηγοριών ήτο 1158 γραμμάρια σκευάσματος περιέχοντος 59% διαμορφίνη, γνωστή ως ηρωίνη.

Τα γεγονότα κάτω από τα οποία διαπράχθηκε το αδίκημα εκτίθενται στην απόφαση του Δικαστηρίου. Την 1

15 Μαρτίου 1991 έφθασε στο λιμάνι της Λάρνακας το πλοίο "Victory I" με επιβάτες και με προορισμό το Λίβανο, ένας από αυτούς ήτο και ο εφεσείων. Κατά το διαβατηριακό έλεγχο φάνηκε ότι προορισμός ήταν οι Ηνωμένες Πολιτείες. Του έγινε δε θεώρηση διαβατηρίου για δύο μέρες

20 σαν επιβάτη "εν διαμετακομίσει".

Από το βράδυ της 28 Φεβρουαρίου 1991 οι τελωνειακές αρχές της Δημοκρατίας είχαν πληροφορία ότι κάποιος θα έφερνε ναρκωτικά από το Λίβανο. Η πληροφορία αναφέρετο στον εφεσείοντα ονομαστικά. Έτσι από μέρους

25 των τελωνειακών αρχών ανέλαβε την παρακολούθηση της υπόθεσης ο βοηθός τελώνης Δημήτρης Ανδρέου, και από μέρους των αστυνομικών αρχών ο αναπληρωτής λοχίας Μ. Μοσφίλης. Όταν δε το πρωί της 1 Μαρτίου 1991, ο εφεσείων έφθασε στο λιμάνι της Λάρνακας, βρισκόταν

30 κάτω από την παρακολούθηση των δύο πιο πάνω μαρτύρων κατηγορίας. Αφού μπήκε στην αίθουσα επιβατών πέρασε από τον έλεγχο του τελωνείου χωρίς να του γίνει ο κανονικός έλεγχος. Αυτό έγινε σκόπιμα γιατί οι τελωνειακές αρχές είχαν πληροφορία ότι θα συναντούσε κάποιον

35 άλλο πρόσωπο και ήθελαν να εντοπίσουν και εκείνο το πρόσωπο. Ωστόσο ο εφεσείων βρισκόταν συνεχώς κάτω από την παρακολούθηση των τελωνειακών αρχών και αν-

δρών του Τμήματος Ναρκωτικών της Αστυνομίας. Βγήκε από την αίθουσα επιβατών και στάθηκε έξω κοντά στο χώρο που σταθμεύουν τα ταξί. Εκεί περίμενε για 40-45 λεπτά οπότε τον πλησίασε μια κοπέλλα. Στη συνέχεια μπήκαν και οι δύο σε ένα ταξί. Το ταξί τέθηκε υπό την παρακολούθηση του βοηθού τελώνη και ανδρών του Τμήματος Ναρκωτικών της Αστυνομίας. Το ανέκοψαν στην οδό Γεωργίου Σεφέρη στη Λάρνακα και αφού αποκάλυψαν στον εφεσείοντα την ταυτότητά τους ο αστυνομικός λοχίας του είπε ότι ήθελε να δει τις αποσκευές του επειδή είχε πληροφορία ότι μετέφερε ναρκωτικά και ο εφεσείων εξέφρασε την ετοιμότητα να συνεργαστεί με την Αστυνομία.

Στη συνέχεια ο εφεσείων πήρε τη βαλίτσα του από το ταξί και την μετέφερε στο αστυνομικό αυτοκίνητο. Τον οδήγησαν σε ένα γραφείο στη Λάρνακα εκτός του Αστυνομικού Σταθμού, μέσα στο οποίο υπάρχει γραφειακός εξοπλισμός, τηλέφωνο, τέλεφαξ το οποίο χρησιμοποιείται από το Τμήμα Ναρκωτικών της Αστυνομίας όταν πρόκειται να διερευνηθούν τέτοιου είδους υποθέσεις. Στο γραφείο εκείνο εκτός των μαρτύρων κατηγορίας 1 και 2 υπήρχαν ακόμα δύο άτομα. Ήταν δύο Αμερικάνοι Ανώτεροι Αξιωματικοί της Interpol. Στο γραφείο εκείνο εντοπίστηκε ότι η βαλίτσα είχε διπλό πάτο και από την αφή διαπιστώθηκε ότι κάτι είχε μέσα. Ο ίδιος ο εφεσείων παραδέχθηκε ότι πράγματι η βαλίτσα είχε ναρκωτικά τα οποία προορίζοντο για την Αμερική. Δεν σχίστηκε η βαλίτσα σε εκείνο το στάδιο γιατί οι αστυνομικοί ερευνητές ήθελαν να μείνει άθικτη για να βοηθηθούν να εντοπίσουν τους συνεργάτες του εφεσείοντα στην Αμερική.

Στην αρχή ο εφεσείων έδειξε ότι θα κατονόμαζε τον παραλήπτη των ναρκωτικών στην Αμερική και προσπάθησε να τηλεφωνήσει στην Αμερική. Αργότερα μετάνοιωσε και είπε ότι δεν ήθελε να συνεργαστεί. Στη συνέχεια ο ίδιος ο εφεσείων πήρε τη βαλίτσα του από εκεί και την έβαλε στο αστυνομικό αυτοκίνητο και μαζί με τους πιο πάνω μάρτυρες, πήγαν στο Τμήμα Ναρκωτικών της Αστυ-

νομίας. Εκεί σχίστηκε η βαλίτσα στην παρουσία του εφε-
 σείοντα. Μέσα σε θήκη στο πάνω κάλυμμα της βαλίτσας
 ανακαλύφθηκαν δύο νάυλον σακκούλια. Σημειώνουμε ότι
 η βαλίτσα είχε δύο θήκες, μια εξωτερική και μια εσωτερι-
 5 κή. Η εσωτερική, η κρυφή θήκη βρισκόταν πάνω από την
 εξωτερική. Τα σακκούλια ήταν στερεωμένα μέσα στην
 εσωτερική κρυφή θήκη. Μετά την ανακάλυψη των σακκου-
 λιών ο αστυνομικός λογίας επέστησε την προσοχή του
 εφεσείοντα στα αγγλικά και ο τελευταίος απάντησε "Not
 for Cyprus, it is for America" (όχι για την Κύπρο, είναι για
 10 την Αμερική). Οι αστυνομικές εξετάσεις συνεχίστηκαν και
 από τις επιστημονικές αναλύσεις που έγιναν επιβεβαιώθη-
 κε το είδος και η ποσότητα της ουσίας που αναφέρεται
 στις κατηγορίες.

Το Κακουργιοδικείο αφού εξέτασε τις νομικές αρχές
 15 που καλύπτουν το θέμα της επιμέτρησης ποινής, κατέληξε
 στο συμπέρασμα ότι η ορθή ποινή η οποία έπρεπε να επι-
 βληθεί στον εφεσείοντα, αφού έλαβε υπόψη τις οικογενεια-
 κές του περιστάσεις, τη συχνότητα με την οποία διαπράτ-
 20 τονται αδικήματα της φύσεως αυτής και την αναγκαι-
 ότητα να επιβάλλονται αποτρεπτικές ποινές τέτοιες που
 να αποθαρρύνουν ανθρώπους να χρησιμοποιούν και την
 Κύπρο ως διαμετακομιστικό σταθμό, επέβαλε στον εφε-
 σείοντα ποινή φυλακίσεως οχτώ ετών στη δεύτερη κατηγο-
 25 ρία, δεν επέβαλε όμως ποινή στην πρώτη κατηγορία μια
 και τα συστατικά στοιχεία περιέχονταν στη δεύτερη κατη-
 γορία. Επίσης διέταξε την κατάσχεση των ναρκωτικών.

Εναντίον της καταδίκης και της ποινής καταχωρήθηκε
 η παρούσα έφεση και καίτοι προσεφέρθη το Δικαστήριο
 να διορίσει δικηγόρο για την υπεράσπιση του εφεσείοντα
 30 ο ίδιος αρνήθηκε. Αρκέστηκε στο να παρουσιάσει δύο επι-
 στολές, η μία αναφορικά με την υγεία του πατέρα του στο
 Λίβανο και η άλλη από ένα ιερέα του Λιβάνου ως προς το
 χαρακτήρα του και άλλες οικογενειακές συνθήκες και
 στοιχεία που μπορούσαν να θεωρηθούν ως ελαφρυντικά
 35 από το Δικαστήριο. Ανάγνωσε δε ο ίδιος μια προετοιμα-
 σμένη αγόρευση ως προς τα ελαφρυντικά της υπόθεσης

σχετικά με την ποινή που του επιβλήθηκε μια και η έφεση εναντίον της καταδίκης εγκαταλείφθηκε.

Οι λόγοι που πρόβαλε είναι ότι η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική και ότι δεν έτυχε ίσης μεταχείρισης με άλλους που τιμωρήθηκαν για παρόμοια αδικήματα με μικρότερες ποινές τριών έως τεσσάρων ετών φυλάκισης. 5

Δεν παρουσιάστηκαν οποιαδήποτε στοιχεία για τους ισχυρισμούς αυτούς, αλλά το Δικαστήριο τούτο το οποίο από πολλού χρόνου ασχολείται με ποινικές εφέσεις, πλείστες των οποίων αναφέρονται σε καταδίκες και τις επιβληθείσες σε αυτές ποινές για κατοχή, μεταφορά και εμπορία ναρκωτικών, δεν βρίσκει ότι υπήρξε οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση του εφεσείοντα, διότι ποινές επτά και οχτώ ετών για μεταφορά σκληρών ναρκωτικών, ηρωΐνης, κοκαΐνης και άλλων, της κατηγορίας αυτής, είναι οι συνήθεις ποινές που επιβάλλονται από τα Δικαστήρια της Κύπρου και έχουν επικυρωθεί από το Δικαστήριο τούτο. 10 15

Ως εκ τούτου δεν βρίσκουμε λόγο να επέμβουμε στην παρούσα υπόθεση. Η επιβληθείσα ποινή δεν ήταν είτε έκδηλα υπερβολική είτε εσφαλμένη νομικά ούτε και υπήρχε οποιοδήποτε στοιχείο δυσμενούς διάκρισης. 20

Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.